

Til Lagtinget.

Føroya skippara- og navigatørfelag tillader sig herved at henvende sig til Lagtinget med Anmodning om, at Tinget vil søge gennemført en snarlig og gennemgribende, rationel Fornyelse af den færøske Fiskerflaade ved Gennemførelse af Regler for Fiskerfartøjers Anskaffelse, Oprettelse af en Laaneinstitution her paa Øerne samtidig med en Nyordning af Assuranceforholdene og eventuelt Oprettelse af en Fiskeribank.

Fiskeriet er blevet Færøernes bærende Indtægtskilde. Det er efterhaanden blevet en kun ringe Del af Befolkningen, som er uafhængig af det lunefulde, altid vanskelige Erhverv, som vel undertiden kan give rigt Udbytte, men dog langt oftere kun skaffer sine Udøvere en kummerlig Fortjeneste. Den allerstørste Del af Befolkningen maa derfor hvert Aar med Spænding afvente, hvorledes Fiskeriet bliver, og til hvilke Priser det vil lykkes at sælge Fisken.

Den vældige Konkurrence, som (særlig efter Verdenskrigen) finder Sted paa Havfiskeriets Omraade, har Befolkningen her paa Øerne faaet at føle.

Mindre gode Fiskeaar i Forbindelse med ugunstige Afsætningsforhold har medført en Forarmelse af katastrofal Karakter. Der maa derfor ske gennemgribende Forandringer indenfor vor Fiskehandel og Fisketilberedning, hvis et økonomisk Sammenbrud skal kunne undgaas. Der maa skaffes nye Markeder, ansættes en eller flere Salgskonsulenter, oprettes kunstige Tørrerier m. m., til hvilke aldeles nødvendige Forbedringer man nu i flere Aar forgæves har søgt Statens Medvirkning. Efter at ogsaa den af Erhvervsministeriet nedsatte Fiskerikommission i sin i Aar afgivne Betænkning har paavist, at Gennemførelsen hurtigst muligt af forannævnte Forbedringer er en uomgængelig Betingelse for at kunne redde det færøske Erhvervsliv fra en Katastrophe, er der Haab om, at Staten vil træde hjælpende til i nær Fremtid.

Men alle disse Foranstaltninger vil dog være forgæves, ifald der ikke samtidig begyndes paa en planmæssig Fornyelse og Modernisering af den færøske Fiskerflaade, saaledes at vore forældede Sejlkuttere erstattes med nye tidssvarende Fartøjer. — I flere Aar har Foreningen haft sin Opmærksomhed rettet mod dette Forhold, og efter Samarbejde med det herværende Skibstilsyn tillader vi os at fremsætte efterfølgende Forslag.

Den nuværende færøske Fiskerflaade staar i enhver Henseende saa langt tilbage for de Nationer, der driver Havfiskeri i samme Farvand som vi, at al Konkurrence er umulig. Sejlkutterne, som for Aar tilbage betegnede et stort Fremskridt hos os paa Havfiskeriets Omraade, er nu i andre Lande afløst af Fartøjer af helt anden Type og har nu kun een Fordel: at Udrustningen er forholdsvis billig. Ellers er de fleste for smaa og uden Motor; men fremfor alt er de saa gamle og medtagne, at de nødvendige Reparationer i det lange Løb sluger mere, end hvad der kan indvindes ved dem. — Her er Grundskaden i færøsk Erhvervsliv.

Vi har paa Færøerne — foruden 3 Damptrawlere — ca. 160 Fiskerfartøjer til en Tonnage af omkring 14 000 Br. Rg. T. De fleste af Fartøjerne er mellem 30 og 50 Aar gamle. Over en Trediedel af Flaaden er indkøbt under og efter Verdenskrigen til Priser, der ligger langt over Fartøjernes virkelige Værdi. Priserne har ofte været 700—800, ja, i enkelte Tilfælde 1 000 Kr. pr. Ton for c. 30 Aar gamle Skibe.

I Tiaaret 1916—26 er der til Færøerne indkøbt c. 50 Kuttere og Skonnerter med en samlet Tonnage af c. 4 000 Br. Rg. Tons. Fraregnet nogle faa „Dæksbaade“ er kun 8 af disse Fartøjer under 30 Aar, de ældste 50 Aar gamle. Skibenes samlede Købspris er ca. 2 000 000 Kr. Skibstilsynet oplyser, at den samlede nuværende Værdi af disse Skibe ikke kan sættes højere end til ca. 1 200 000 Kroner. Hvis nogen heroverfor vil hævde, at en Værdiforringelse af 40 pCt. er mere end, hvad man kan vente efter det almindelige Prisfald efter Verdenskrigen, maa man erindre, at der ogsaa er ofret store Summer i disse 10 Aar til Reparation af nogle af disse Skibe. Af de ældre Skibe